

מדינת ישראל
רשם האגודות השיתופיות

בפני עו"ד דנה ביאלר
עוזרת רשם האגודות השיתופיות

תב' 2901/43/2018

בעניין: **נופית ישוב קהילתי כפרי אגודה שיתופית ע"ש לודויג פינר ז"ל בע"מ**

ע"י ב"כ עו"ד עופר שרם (אבידע, אילן שרם משרד עורכי דין)
מרח' הרכבת 58 (מגדל אלקטרה סיטי) תל אביב 6777016
טל': 03-6083520 ; פקס: 03-6083521
דוא"ל: avida154@walla.com

המבקשת;

ובעניין: **1. נייגר יואש** ת"ז XXXXXXXX
2. נייגר ציונה ת"ז XXXXXXXX

בעצמם.
נייד: 054-6424400 ;
דוא"ל: fnaiger@gmail.com

המשיבים;

ספרות:

ישראל שמעוני, אופק חדש בבוררות (מהד' 2, 2014)

חקיקה שאוזכרה:

פקודת האגודות השיתופיות: סע' 52(1), 52(2), 52(4)(ב)

חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 24

תקנות האגודות השיתופיות (בוררות בסכסוכים), תשל"ב-1972: סע' 13(ב), 19(א)

ה ח ל ט ה

בפניי בקשה לארכה להגשת השגה (להלן – "הבקשה") על החלטת כב' הבורר עו"ד גרשון הורוביץ (להלן – "הבורר") שהוגשה במהלך הליך הבוררות המתנהל בפניו בעניינם של הצדדים לעיל.

המדובר בבקשת ארכה המחזיקה 9 עמודים ולמעשה מביאה טיעונים להשגה גופה בתוך בקשת הארכה, כאשר המבקשת טוענת כנגד החלטת כב' הבורר להורות לאגודה להגיש כתב תביעה מתוקן אשר לא יכלול רכיבים הקשורים לוועד המקומי או לחיובי ארנונה.

הבקשה הוגשה ביום 30.4.2019 על החלטת כב' הבורר מיום 27.3.2019 (להלן – "החלטה").
הבקשה הועברה לתגובת המשיבים, ותגובתם התקבלה ביום 30.5.2019.

עיון בהחלטה מגלה כי מדובר בהחלטת ביניים בלבד. מתגובת המשיבים עולים שני נימוקים לדחיית הבקשה:

הראשון – כי הבקשה הוגשה לאחר 10 הימים שנותן הדין. דין נימוק זה להתקבל כפי שניתן לראות לעיל בעניין הזמנים, אם כי לא אסתפק בכך.

השני – כי מדובר בהחלטת ביניים ועל כן אין לערער על החלטת ביניים בהליך בוררות. אמנם, נראה כי המשיבים בבלו בין הוראות [סעיף 152\(1\)](#) ל- [252\(2\)](#) [לפקודת האגודות השיתופיות](#) (להלן – "הפקודה") אך כעולה מכתב המינוי, מינויו של כב' הבורר נעשה מכוח [סעיף 252\(2\)](#) לפקודה.

משמעות הדבר היא כי הליך הבוררות מתנהל תחת המטרייה של הפקודה והתקנות שמכוחה, בשונה מהליך בוררות המתנהל על פי [חוק הבוררות](#), תשכ"ח-1968 (להלן – "חוק הבוררות"). ראו לעניין ההבדלים בין שני הליכי הבוררות – פרופ' סמדר אוטולנגי [בוררות דין ונהל](#) (מהדורה רביעית מיוחדת) כרך א', 205.

מעיון [בסעיף 452\(ב\)](#) לפקודה עולה כי הוענקה לרשם הסמכות "... תוך עשרה ימים מיום הפסק, לתקן את פסק הבוררים ...". הוראה זו בצירוף הוראת [סעיף 19\(א\)](#) לתקנות האגודות השיתופיות (בוררות בסכסוכים), תשל"ב-1972 (להלן – "תקנות הבוררות") לפיה "פסק הבוררות יינתן בכתב... ותצויין בו זכות הצדדים להשיג בפני הרשם תוך עשרה ימים" – מביאה למסקנה כי השגה (ערעור) ניתן להגיש על פסק בורר בלבד, ולא על החלטת ביניים או החלטה אחרת של בורר.

לשון אחר: מהוראות אלה עולה כוונת המחוקק לפיה תקום לרשם האגודות השיתופיות סמכות לדון בהשגה רק ככל שמדובר בפסק בורר. כוונת המחוקק הייתה שלא לאפשר הגשת ערעור או ערר על החלטת ביניים שהיא החלטה אחרת בהליך בוררות.

עם זאת, על פי [תקנה 13\(ב\)](#) לתקנות הבוררות רשאי הבורר ליתן פסקי ביניים – בעניינם סבורה אני כי קמה לרשם סמכות לדון בערעור אף אם טרם ניתן פסק בורר סופי בסכסוך כולו. זאת – בדומה להלכה הנהוגה והפסוקה בהליכי בוררות המתנהלים בהתאם לחוק הבוררות.

אכן, חיזוק להשקפה זו ניתן למצוא בספרו של המלומד חיים נועם [אגודות שיתופיות - הלכות ופסיקה](#), וכן בספרו של עו"ד ישראל [שמעוני אופק חדש בבוררות](#), עמ' 252:

"חשוב להבהיר את ההבדל בין החלטה אחרת לפסק ביניים. ההבדל דומה להבחנה בין פסק דין לבין החלטה אחרת... בית המשפט העליון פסק, כי המפתח להבחנה בין פסק דין חלקי לבין החלטה אחרת נעוץ בסעד המבוקש. אם פסק בית המשפט את הסעד שהתבקש וסעד זה עומד בפני עצמו, הרי שמדובר בפסק דין חלקי. לעומת זאת, החלטה שהיא רק בבחינת נדבך ראשון לקראת פסיקת הסעד הסופי הינה החלטה אחרת."

לאור האמור סבורה אנוכי כי ההחלטה כהגדרתה לעיל היא "החלטה אחרת", ולפיכך לא ניתן להגיש השגה בגינה. החלטה זו אינה יכולה לעמוד בפני עצמה כפסק דין חלקי, היא אינה מסיימת את הסכסוך או חלק ממנו ואין בה כל הוראה בדבר הסעדים שנתבקשו. ההפך הוא הנכון – היא מתווה את הדרך הנכונה לדעתו של הבורר הנכבד לבירור התביעה הכספית שהונחה לפתחו ולהכרעתו.

על פי הפסיקה – המבחן הינו מהותי ולא צורני, וכיוון שהחלטת כב' הבורר כהגדרתה לעיל אינה סותמת הגולל על סוגיה כלשהי בתביעה אלא מהווה נדבך לקראת פסיקת הסעד הסופי בה, היא מהוות "החלטה אחרת" עליה אין לאפשר השגה או ערעור תוך כדי הליך הבוררות.

זאת ביתר שאת מקום בו למשיגים עומדת הזכות לטעון טענותיהם ככל שיבחרו להשיג על פסק הבוררות הסופי שיינתן על ידי כב' הבורר, כפי שמורה הדין בבוררות סטטוטורית בשונה מבוררות "רגילה" לפי [חוק הבוררות](#).

חיזוק לרציונל זה ניתן למצוא גם בהוראות [חוק הבוררות](#) לפיו ניתן לבקש ביטול, השלמה, תיקון וכו' ([סעיף 24](#) לחוק) רק כאשר המדובר ב"פסק בוררות", בעוד שהגדרת פסק בוררות (בסעיף ההגדרות) הינה "פסק שניתן על ידי בורר, לרבות פסק ביניים" -הגדרה אשר אינה כוללת "החלטות אחרות". כבר נפסק בעבר כי בקשות כאמור לא ניתן להגיש כאשר מדובר ב"החלטה אחרת" של בורר, אלא כאשר מדובר בפסק בורר סופי או חלקי בלבד. ראו לעניין זה: [רע"א 8984/09 ANGELMARIN LTD נ' בר חמישה כוכבים בע"מ](#) 14.2.2010 [פורסם בנבו] והאסמכתאות המוזכרות שם.

גם מן הטעם הזה - דין הבקשה להידחות. אמנם מדובר רק בבקשה לארכה, אך הבקשה מרחיבה במאוד מאוד ומבינה נימוקים לגוף ההשגה שעתידה להיות מוגשת ואינה מסתפקת רק בבקשת הארכה עצמה. על כן נראה רק יעיל להתייחס לתוכנה של הבקשה כולה, ולהכריע לגופו של עניין לאחר שניתנה הזדמנות לצד השני להגיב והוא אכן עשה כן.

הליך הבוררות יימשך כסדרו בפני כב' הבורר, בהתאם להוראותיו. כב' הבורר יעשה ככל שיוכל על מנת להביא את המחלוקת שבפניו לידי הכרעה סופית בהקדם האפשרי, והצדדים יפעלו בתום לב ובהגינות על מנת לאפשר זאת.

כב' הבורר יביא במסגרת פסיקת הסעדים הסופית שלו בשאלה המונחת להכרעתו גם הליך זה על תוצאתו בקשר עם השתת הוצאות. לפיכך מצאתי שלא לעשות צו להוצאות בשלב זה. המזכירות תעביר החלטתי זו לצדדים ולכב' הבורר בדוא"ל ותוודא קבלה.

ניתן היום, י"ג סיון תשע"ט דנה ביאלר, עו"ד 16 יוני 2019

עוזרת רשם האגודות השיתופיות

ומנהלת מחלקת הבוררות

בירושלים, בהעדר הצדדים

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

דנה ביאלר 54678313-/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה